
Проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 33 от 1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България

Публикуван на: 08.09.2016

Проектът е публикуван в електронен вид за обществено обсъждане и е на разположение в Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Мотиви

Предвидените с проекта на наредба изменения и допълнения са в следните насоки:

1. Проектът на наредба предвижда мерки за прилагането на комплексно административно обслужване в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ във връзка с администрирането от агенцията регулаторен лицензионен режим за извършване на обществени превози на пътници и товари на територията на Република България. В тази връзка са предложени в: § 3 относно чл. 7, ал. 8, т. 4 и ал. 12, § 5 относно чл. 9, ал. 1, 2 и 6, § 30 относно чл. 76, ал. 8, т. 4 и ал. 12 и § 32 относно чл. 78, ал. 1, 2 и 6 от наредбата.

Предлага се удостоверение за липсата на задължения по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс да се изисква от лицата, доказващи финансова стабилност само ако по служебен път се установи, че заявителят има някакви задължения. Служебната проверка дава информация само относно наличието или липсата на задължения, но не и какви са те, като изискването към превозвачите е да нямат задължения за данъци и осигурителни вноски. Във връзка с това е необходимо представянето на удостоверението, от което е видно какви са задълженията.

С предложената промяна в чл. 9 и чл. 78 отпадат част от документите, които превозвачът прилага към заявлението си за издаване на лиценз. Запазени са само документите, удостоверяващи обстоятелства, за които администрацията не разполага с информация и документи, които не могат да се набавят по служебен път.

Предвидена е възможност заявленията за издаване на лиценз за извършване на обществен превоз на пътници или товари на територията на Република България, за увеличаване на броя на издадените удостоверения на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и заявленията за отразяване на промени в обстоятелствата и за издаване на дубликат на лиценз да се подават във всяко регионално звено на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ лично или по пощата.

Горепосочените мерки имат за цел да се опрости процедурата по издаването на лицензи за обществен превоз на пътници или товари на територията на Република България и да се улеснят превозвачите при предоставянето на тази услуга.

2. Във връзка с изискването за установяване на територията на Република България се предлага то да се доказва чрез нарочни проверки за установяване на съответствието на превозвача с това изискване. Проверките ще се извършват от служители на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и ще бъдат в рамките на процедурата по установяване на съответствието на превозвача с всички останали изисквания за издаване на лиценз за извършване на обществен превоз на пътници или товари на територията на Република България. Декларирането на съответствието с изискването за установяване на територията на страната, предвидено в чл. 7а, ал. 3 и чл. 76а, ал. 3 не осигурява надеждна и пълна информация относно това изпълнени ли са всички изисквания, така както са посочени в чл. 5 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (Регламент (ЕО) № 1071/2009). Честа практика е превозвачите да декларират, че отговарят на изискването и при последваща проверка от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да се установи, че липсва каквото и да било съответствие, с който и да е от елементите на изискването за установяване. Това води до започване на процедура по прилагане на принудителна административна мярка временно спиране на дейността на превозвача до отстраняване на несъответствието, след което на процедура по отнемането на лиценза на превозвача, а на практика лиценз изобщо не е трябвало да бъде издаден, тъй като превозвачът не е отговорял на изискванията още при самото му издаване. С така предложеното изменение, посочено по-горе, се цели да се преустанови издаването на лицензи на превозвачи, които не отговарят на изискванията.

3. На следващо място с § 7 относно чл. 17 и § 35 относно чл. 86 от проекта на наредба е предвиден ред за вписване и отписване на моторните превозни средства от регистъра по чл. 6, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, с което ще се осигури прилагането на посоченото изискване, въведено със закона.

Конкретизира се и по какъв ред се разглеждат заявленията за увеличаване на броя на удостоверенията на моторните превозни средства за обществен превоз на пътници или товари на територията на Република България, тъй като към настоящия момент в наредбата не е указано какъв е редът за разглеждането им.

4. Измененията, предложени с § 1, § 2, § 3 относно чл. 7, ал. 7, т. 3, б. „а“, § 29, § 30 относно чл. 76, ал. 7, т. 3, б. „а“ имат за цел привеждането на текстове от наредбата в съответствие със Закона за автомобилните превози или подобряването им, за да са по-ясни и точни.

В чл. 2 ал. 2 се отменя, тъй като не урежда изчерпателно случаите, в които не се изисква лиценз съгласно чл. 6, ал. 3 от Закона за автомобилните превози. Тъй като изключените от правилото да се извършват с лиценз превози вече са уредени в закона, се предлага текстът от наредбата да се отмени.

Изменението на чл. 7, ал. 7, т. 3, б. „а“ и чл. 76, ал. 7, т. 3, б. „а“ е необходимо, тъй като съставянето на отчета и заверяването му не се извършват на една и съща дата. Съставянето на отчета може да бъде много по-рано от заверяването му и понякога това води до невъзможност да бъде спазен срокът за представянето на отчета в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ във връзка с ежегодното доказване на съответствието с изискването за финансова стабилност. Затова се предлага срокът за това да бъде по-кратък, но да тече от заверяването на отчета, а не от съставянето му.

5. Проектът на наредба предвижда изпълнение на разпоредбите на чл. 21, ал. 2, т. 1, 2 и 4 от Закона за автомобилните превози, а именно с предложенията в:

- § 13 се разписват мерките за сигурност на превозите на пътници с автобус, които се осигуряват от собствениците на автогари;

- § 19 със създаването на чл. 59а и 59б от наредбата се въвежда категоризация на автогарите на територията на Република България. Предвидено е те да бъдат три категории – първа, втора и трета, като изискванията за определяне на съответната категория са разписани в приложение № 8а към чл. 59а, ал. 2 от наредбата.

Предвид икономическата обстановка в страната и търсенето на баланс между предоставянето на качествени автогарови услуги за граждани и превозвачи без създаването на допълнителни тежести за собствениците на автогари – предвидените критерии за определяне на една автогара в трета категория са почти идентични със съществуващите в момента минимални задължителни изисквания, на които трябва да отговарят автогарите в страната. Повишаване в изискванията е извършено единствено по отношение на осигуряването на достъпност и удобства при ползване на автогарите от лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност, а също и безжичен интернет достъп във всички автогари.

По отношение на останалите две категории са въведени допълнителни изисквания, свързани с удобствата и комфорта на пътниците в самата автогара, осигурената охрана, предоставяната по телефона и в интернет информация от автогарата и др.

Автогарите първа категория трябва да отговарят и на изискванията за наличие на обучен персонал и в тях да се предоставя безплатна помощ на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност най-малко в степента, определена в част а) от приложение I от Регламент (ЕС) № 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно правата на пътниците в автобусния транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (Регламент № 181/2011).

- § 21 с промяната в чл. 60 от наредбата се определят условията и редът за категоризация на автогарите в страната.

Въз основа на категоризацията ще бъде изготвена методика за определяне на цените на предоставяните автогарови услуги, съгласно чл. 22, ал. 4 от същия закон.

6. Осигурява се прилагането на чл. 11, 12, 13, 14, 16 и 25 от Регламент № 181/2011.

С оглед на това, че в проекта на наредба за изменение и допълнение на Наредба № 33 е предвидено в автогарите първа категория задължително да се предоставя безплатна помощ за лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност, тези автогари ще бъдат определени по чл. 12 от Регламент № 181/2011, за което ще бъде информирана Европейската комисията за публикуването им в интернет.

Също така, при предоставяне на информация на територията на определените като първа категория автогари, както и в интернет, следва да се отделя специално внимание на нуждите на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност, като информацията се предоставя в достъпна за тях форма.

7. С предложенията в § 8 относно заличаване на изречение второ в чл. 52, ал. 1 и § 10 относно чл. 53а, ал. 1 се цели привеждане на текстовете от наредбата в съответствие със Закона за автомобилните превози.

Предвидено е задължение на превозвачите да представят необходимите документи и данни на собствениците на автогари, явяващи се спирки по маршрута на изпълняваните маршрутни разписания, с оглед последващо предоставяне на информацията за пътниците в съответствие с разпоредбите на Регламент № 181/2011.

8. С § 9 и предложената в § 38, т. 8 е дефинирано понятието „собственик на автогара“, което включва лицето реално експлоатиращо автогарата, независимо от това дали е собствена или наета и произтичащите от това отговорности.

9. В § 11 са предвидени текстове, с които са допълнени минималните задължителни изисквания, на които трябва да отговарят автогарите на територията на страната.

Със създадената нова т. 13 в ал. 2 на чл. 54, промяната на т. 10 в ал. 2 на чл. 54 и създаването на ал. 4 в чл. 54 са разширени съществуващите изисквания, осигуряващи

необходимите условия за достъп на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност на територията на автогарите. С новите и допълнени изисквания се цели недискриминирането на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност и улесняване в максимална степен на тези лица при пътуване с автобусен транспорт и ползване на автогарови услуги.

Предложеното в проекта изискване – гишето за предварителна и текуща продажба на билети в една автогара да бъде собствено, т.е. на лицето, експлоатиращо автогарата, цели гарантиране на изпълнението на действащата нормативна разпоредба, че на територията на автогарата билетите се продават на билетно гише. Практиката до момента е показала, че в някои региони на страната, превозвачите нямат икономически интерес да открият свои гишета за продажба на билети, поради което с въведеното в § 11 относно чл. 54, ал. 2, т. 1 от наредбата допълнително изискване, собственикът на автогара следва да осигури предварителната и текуща продажба на билети за пътниците. Броят на собствените гишета е използван и като един от критериите, на база на който ще се категоризират автогарите.

10. Допълнени и конкретизирани са изискванията по отношение на осигурената визуална и звукова информация на територията на всяка автогара в страната – с предложеното в § 12.

11. Допълнени и уточнени са условията и редът за работа на автогарите – продажба на билети на билетно гише и в автобуса, предоставяне под наем на площи или гишета за собствена продажба на билетите и работното време на всяко гише – § 15.

12. Прецизирани са текстовете, свързани с времето за установяване на автобусите на сектора в началната автогара, по отношение на контрола и отчетността по изпълнение на превозите по маршрутни разписания и информацията относно направленията и пътуванията, извършени в автогарите – § 16 и § 17.

13. Разписан е редът за прекатегоризация – повишаване или намаляване на категория на автогара, както и отнемане на категория, в случай че автогарата е престанала да отговаря на минималните задължителни изисквания за трета категория – § 21 и § 22. Със създаването на чл. 60б, ал. 3 е предвидено задължение на съответната общинска администрация за определяне на друга автогара, ако има такава или спирка по маршрута на разписание, в което фигурира автогара, на която е отнета категорията.

14. С цел подобряване качеството на извършвания по превозите контрол в § 23 от проекта на наредба е предвидена промяна при съгласуване на маршрутните разписания при извършване на специализиран превоз на пътници, а именно съгласуването ще бъде вместо от регионалното звено на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ по месторегистрация на превозвача, от регионалното звено на агенцията, на чиято територия се намира предприятието или учебното заведение. В случай че превозът се извършва на територията на две или повече области, регионалното звено, съгласувало разписанието, уведомява писмено съответните регионални звена на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

15. С § 24, § 27 и § 36 относно чл. 88, т. 7 от наредбата Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт (ОВ L 370 от 31 декември 1985 г.) е заменен с Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт (ОВ, L 60 от 2014 г.).

16. С предложението в § 26 от проекта, наредбата е приведена в съответствие с разпоредбата на чл. 23, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, като е разписан и редът за уведомяване на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ при

намерение за извършване на случаен превоз на пътници.

17. С § 25 относно чл. 66, § 28 относно чл. 71 и § 37 относно чл. 89 от наредбата се въвежда диференциран подход при проверка на документите. В посочените членове са разделени документите, изисквани и санкционирани по Закона за автомобилните превози от тези, изисквани по Закона за движението по пътищата (ЗДвП) и съответно санкционирани по този закон. Целта е предотвратяване на възможността инспекторът на пътя да може избирателно да квалифицира нарушението по Наредба № 33, за което се налага глоба 500 лв. или по ЗДвП – глоба 10 или 20 лв., което е и предпоставка за корупционни практики при проверките на пътя.

18. В § 38 от предложения проект са дадени определения на използваните в наредбата понятия.

19. С § 39 – 50 са изменени, отменени и предложени нови приложения към проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 33 от 3 ноември 1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България.

На основание чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове проектът на наредба заедно с доклада към него бяха публикувани за обществено обсъждане на страницата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Пълният текст на проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 33 от 1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България (обн., ДВ, бр. 101 от 1999 г., изм. и доп., бр. 50 от 2000 г., изм., бр. 95 от 2000 г., изм. и доп., бр. 36 от 2001 г.; изм., бр. 8 от 2002 г., изм. и доп., бр. 40 от 2002 г., бр. 108 от 2002 г.; изм., бр. 16 от 2003 г., изм., бр. 46 от 2006 г., изм. и доп., бр. 13 от 2011 г., бр. 52 от 2012 г., доп., бр. 69 от 2012 г., изм., бр. 42 от 2016 г.) може да се види в

Приложението.

Лице за контакт:

Людмила Христова - Началник на отдел "Превоз на пътници", ИА "Автомобилна администрация",
тел. 02/930 88 44,
е-mail: lhristova@rta.government.bg

Приложения

» [Проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 33 от 1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България](#) (932 KB)

» [Справка на постъпилите становища по проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 33 от 3 ноември 1999](#) (69 KB)